

Att "slå ihjäl tiden" i Abidjan.

Casimir är en av de ansvariga på Kulturcentrum Comoë, som har varit verksam i många år i Abidjan. Studenter träffas där för att förbättra sin akademiska, intellektuella, kulturella och humanistiska utbildning.

2012-02-05

Casimir, du är student och samtidigt tillhör du gruppen som ansvarar för att Comoë skall fungera. Hur klarar du det?

När jag läste på Naturvetenskapliga Gymnasiet i Yamoussouko, kunde jag dra fördel av det som hade gjorts i Yaouré, ett likartat centrum. När jag slutade på gymnasiet och kom till universitetet i Abidjan, tyckte jag att det var logiskt och entusiasmerande att samarbeta med uppgifterna i Comoé.

I själva verket är alla studenter som besöker Comoé, eller nästan alla, samtidigt förmånstagare eller organisatörer, ledningen där är mycket decentraliserad och initiativen tas väl emot: det gör att vi alla på ett eller annat sätt känner oss ansvariga, och att det i själva Comoés hjärta dyker upp klubbar för studenter i juridik eller medicin, ekonomi, t.ex, som inbjuder professorer, organiserar kurser och konferenser, och skapar en gynnsam stämning för att förbättra allas nivå i alla bemärkelser.

Förutom detta dyker det också upp klubbar som leder till många aktiviteter vid universitetet (till exempel seminarier och konferenser för att sprida kunskap om de Mänskliga Rättigheterna; kurser i läs- och skrivundervisning och stödundervisning i skolor i utsatta områden). En av de vackraste verksamheterna som medicinstudenterna utför, är att organisera medicinsk vård, vaccinerings, och kurser i hygien i samma utsatta bostadsområden. I december bodde en grupp studenter, omgivna av en läkare, under flera dagar i byar i omkretsen av Yamoussoukro. Och man organiserar även fotbollsmatcher, många fotbollsmatcher.

I år har Elfenbenskusten och Universitetet genomlevt svåra ögonblick. Hur har ni upplevt detta i Comoé?

Den första terminen var verkligen mycket stormig. I februari var vi tvungna att stänga och bege oss till en annan plats, därför att det var många strider här. Många ungdomar som bevistar Comoé återvände till sina byar med sina föräldrar.

Dessa omständigheter gav upphov till trevliga saker, som visar allas känsla för ansvar och initiativ: många studenter, som här i Comoé får kurser i den kristna läran, har organiserat liknande kurser i sina byar, i samarbete med kyrkoherden, för grupper på tio eller tjugo vänner; detta hände i Bondoukou, i Daloa, Bouaflé, Séguéla

Organisatörerna var i kontakt med oss per telefon eller, i vissa fall per Internet; vi gav dem vägledning, bibliografi, till och med kapitel ur Katolska Kyrkans Katekes, när de befann sig på platser, där de inte hade tillgång till det. En del av dem

som bodde här, som följde kurser i filosofins historia och som befann sig i Abidjan utan att under flera veckor kunna gå ut, fortsatte kurserna på Internet.

Så snart det blev möjligt, återgick Comoé till nästan normal verksamhet. Men eftersom universitetet allt jämt är stängt, har en hel del av studenterna, de som hade medel därtill, skrivit in sig i privata skolor för högre undervisning. Andra är fortfarande kvar i sina byar. Denna spridning ger en speciell, kanske mera dynamisk, stämning åt livet i centret: var och en av dem ansvarar för sin bit.

Det har framför allt inträffat en mycket viktig händelse: Fadern, Prelaten för Opus Dei, kom och hälsade på oss. Detta var storslaget; han fyllde oss med en önskan att förlåta, att förstå, att uppmuntra, att utveckla viljan att leva med glädje

med alla och att åter bygga upp landet. Vid ett möte, som organiserats särskilt för de studerande, kom mer än 500 ungdomar, av vilka en stor del kom från städer och byar, belägna 100 km eller mer därifrån.

Fadern hade inte återkommit till Elfenbenskusten sedan 1997. De flesta av Verkets medlemmar kände honom inte ännu. Under dessa dagar kunde vi förstå, varför man i Verket kallar Prelaten för Fader.

Hur ser du på året som börjar?

Tack och lov återfinner landet sitt normala liv; det tillåter oss att hoppas och att livligt önska, att universitetet så fort som möjligt också normaliseras: många ungdomar i min ålder är förvirrade och vet inte hur de skall få tiden att gå "slå ihjäl sin tid". Vi håller på att organisera påbyggnadskurser, som kan vara nyttiga för alla studenter

inom varje fakultet: datakunskap, engelska, muntlig och skriftlig framställning... Det finns till och med en grupp på 20 personer som med stort intresse följer kurser om förhållandet mellan vetenskap och tro via filosofin. Och under tiden försöker vi fortsätta med våra studier. Jag har själv tagit en examen till en högre skola för bokföring, därför att jag måst avbryta mina studier i nationalekonomi.

Och hur har det gått till?

Denna utspridning gör också, att vi träffar nya människor, och Comoé fylls på nytt. Som ni har sett håller vi på med att göra förstoringsarbeten i trädgården: ett annex och en "apatam". Vi ordnar kurser eller seminarier där det går: i skuggan av ett träd, till exempel.

Avlägg ett löfte för det Nya Året

Eftersom det ändå måste göras, skall jag uttrycka två sådana:

Att vårt land fortsätter att förbättras.

Att universiteten snart åter kan börja fungera.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från <https://opusdei.org/sv-se/article/att-sla-ihjal-tiden-i-abidjan/> (2026-03-03)